

სადა ვარ ნეტავ? საით მივდივარ?

ათინათები წლებსაც დაცვივდა,
სულს ენატრება ფერი ღვთიური...
წუთის-სოფელი მიმზერს მარცხნიდან
ამოფერფლილი ძველი დღიურით.
მოწყალე ღამე ტანჯვის გარეშე
ცვდება... შიშინით ამოსდის კვამლი...
დაგაცდი... სული წვიმისგან გაშრეს...
დღეს დამცხრაღია ცის ამორძალი,

და დავემსგავსე წუთით იღბლიანს...

- სეზამ! დაკეტე კარები, მცოვა!

მოპარულ წუთებს წლებად მითვლიან...

- სადა ვარ ნეტავ? საით მივდივარ?!